Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France
Numérisé par Cornell University, Ithaca, New York (07-14) dans le cadre du programme de numérisation en partenariat avec la BnF, avec le financement de Kenyon Chieu Fang Chu Kao Bach Xua quan ven Duong (scan du microfilm du Fai Hoc Cornell)

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Mossard số 18 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đã: LUCTINHSAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tờ báo ở bản Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
8, rue Trouchet — Paris (VIIe)

DÉPÔT LÉGAL
SAIGON
N° 1076

TIẾN ĐỘ QUỐC-VĂN

VÀ VẤN-ĐỀ HÁN HỌC Ở NƯỚC TA NGÀY NAY

Trong khoản vài mươi năm nay, quốc-văn ta phát đạt một cách ta thường, cũng là nhờ bởi có thứ chữ dễ học dễ hiểu là chữ quốc-ngữ truyền bá rất mau, và các nhà hữu tâm với quốc-văn đã khuyến khích cổ động trên báo-chương tạp-chí, nên quốc-văn ta mới được có cái kết quả rực rỡ như ngày nay, thật là một điều đáng vui mừng lắm vậy. Nhưng ta thấy hiện-tượng quốc-văn ta mừng, ta nghĩ đến tương-lai quốc-văn ta lại lấy làm lo; lo là lo cho quốc-văn ta sau nầy không khéo không tiến-bộ mất thôi.

Chẳng nói chắc ai cũng biết, quốc-văn ta sở dĩ có cái vẻ tốt đẹp như ngày nay, cũng là nhờ là chỉ góp nhặt mấy câu ca dao mộc mạc làm tài liệu mà được thế đâu, mà chính là cốt phải có thứ chữ ông cha ta đã trong học tập từ mấy ngàn năm về trước là chữ Hán, ngày nay còn sót lại được đôi chút đó.

Quả vậy, chữ Hán thật có quan hệ mật-thiết với quốc-văn ta. Ta thử nghĩ xem, từ một câu chuyện ta nói cho đến một bức thư ta viết, có phải là nhan nhản những chữ nho không, có phải hễ không có chữ nho thì lời lẽ không được vẻ vang. Không những thế mà thôi, có khi không mượn chữ nho thì không thể tả rõ được ý tưởng của mình nữa. Giả phỏng sau nầy Hán học suy mất đi, chữ Hán không ai hiểu, không ai hiểu một cách uyên thâm nữa rồi, chữ nọ sọ chữ kia, tác đánh lộ, ngộ đánh quá thì bấy giờ quốc-văn còn ra quốc-văn làm sao được. Bây giờ dầu ta có gia công mà bồi bổ lấy nước nhà bằng chữ nho cho phong phú thêm, nữa nhưng sau nầy Hán học kém lắm, chữ Hán dùng xuyên tạc, thì cái công ấy cũng bằng vô ích mà thôi.

Quốc-văn có quan-hệ đến nền tiến-hóa trong nước mà Hán-học có ảnh hưởng đến quốc-văn như vậy, ta há không nên vì tiền đồ quốc-văn mà bảo tồn Hán học hay sao. Bảo tồn Hán-học, bảo tồn Hán học thật là vấn-đề trọng yếu ở nước ta, ngày nay. Vấn-đề nầy khởi xướng đã lâu và cũng đã có nhiều người bàn luận, nhưng một vấn-đề khẩn thiết thế, tưởng cần phải nhắc đi nhắc lại, cổ-động luôn luôn, cho nên ký-giả cũng xin luận bàn một vài điều trước là về chất chánh cùng độ-giả chư tôn, sau là để ở một chút cảm tình của kỳ giả cùng quốc-văn vậy.

Muốn giải quyết vấn-đề Hán-học, một phần phải trông vào Nhà-nước, và một phần phải trông vào Chánh-phủ. Về phần quốc-dân, thì xin những bậc thâm nho đem cái sở-tri chữ nho cần thiết mà phiên dịch lần lần; các sách xuất bản nên phải đề cả chữ Hán và dịch cả âm cả nghĩa mới được. Hiện nay cũng đã có ít sách nho dịch, nhưng có bộ chưa đủ, có bộ thì chỉ có âm, nghĩa thôi, có sách lại dịch nghĩa thôi, ít người xem chỉ biểu đọc ý mà không thể hiểu nghĩa đen, tưởng thế cũng chưa được hoàn toàn.

Về phần Chánh-phủ, thì xin theo trong chương-trình bấy giờ mà chấn chỉnh thế nào cho trẻ học ngày chữ Hán sớm sớm hơn trước. Theo như chương-trình bấy giờ hễ mãi khi lên lớp Trung-đẳng mới dạy chữ Hán nỗ luận lẽ có một giờ, như thế vừa ít quá vừa muộn quá. Dạy ít và muộn thế thì trẻ học lâu tiến tới, thành sanh chán nản, cơ hồ rõ học cũng như không mà thôi. Vậy nên cho trẻ học ngay chữ Hán từ lớp Đồng Ấu và cho học hèm lẹp nhiều giờ. Dại khái những giờ về giờ thủ công giờ ép tạo quốc-ngữ thì nên bớt đi, mà dạy chữ Hán thay vào. Còn những bài luận-lý ở các lớp trên cũng có thể dạy bằng chữ Hán được. Đây là rõ ràng về bậc sơ-học, còn bậc trung-học và cao đẳng cũng xin thêm giờ học chữ Hán hơn trước.

Còn như vấn-đề thầy dạy chữ Hán ở các trường sơ-đẳng, thì hiện nay các giáo-chức phần nhiều người cũng có thể dạy được chữ Hán ở các lớp dưới, xin mở kỳ thi chữ Hán, giáo-chức nào đỗ thì tăng thêm tiền phụ cấp, ai không đỗ sẽ mở bàn trường riêng cho học trong ít lâu. Những trường nào (như là trường sơ-đẳng yếu lược) các giáo-viên chưa thể dạy chữ Hán mà chưa kịp gọi vào trường Hán-học thì tạm cho người nào có chơn khóa-sinh, nhứt nhị trường dạy giữ chữ Hán, và số tiền phụ cấp thì chỉ làm lương thầy giáo chữ nho, như thế, trong khoảng năm bảy năm là đâu đấy đều có đủ thầy giáo dạy kèm cả chữ Hán được.

Tiết tưởng nếu nhà-nước gia ân cho như thế, thì không những quốc-văn ta sau nầy tránh khỏi cái cảnh như đã nói trên kia, mà hiện thời các trường đâu đấy số học-trò lại cũng đông hơn trước nhiều, vì bấy giờ cũng có nhiều người không chịu cho con đến trường công học, chỉ vì cho không thấy có dạy chữ Hán. Mong rằng Chánh-phủ xét thì học-qui thế nào cho hợp với tình thế dân ta ngày nay thì may lắm.

N.

Một đám hỏa-tai tại Soctrang

Nhà ông Trưởng-tòa Kiệt bị cháy rụi

Đêm thứ bảy, nhằm 30 Mars vừa rồi, tại Châu-thành Soctrang lối 6 giờ tối thì-tiết hạ-tuần nóng nỗ; hồi ra mới biết, ấy là lửa cháy nhà ông Trưởng-tòa Kiệt.

Tối bữa vừa vô cháy liền đến đó xem coi; tế ra lửa đã bừng trời, trọn một tòa nhà trước sau đều cháy đó; mà hỏi đi hỏi lại thì Soctrang là một tỉnh giàu có, mà không ai chịu đặt phòng đến sự hỏa-hoạn cả; để chi mà sở việc rồi thì cứ đứng khoanh tay mà ngó, đành để cho ngọn lửa vô tình nó muốn làm thế nào cũng tự ý. Thiên hạ đương coi thì đông mà ai cũng đều thân thế cả có chẳng lỡ lắt đâu kêu trời mà chịu trận.

Mới chắp lâu mà thấy cái xe vải rồng của nhà nước đến, nhưng xem ra, bình như mang gắn nó mà chơi vậy; vì cái xe tiểu nhỏ, chứa nước chẳng bao nhiêu, xị bị nước đổ rồi lại phải cho xe chạy đi lấy nước nữa.

Khi lấy được nước cho xe xe mà chạy trở lại, thì cái nhà đã xiêu cháy rụi rồi.

Coi qua phía trước không xong, lại chạy vòng phía sau, vừa mới chạy ngang qua cái mương nơi cửa sau, rủi vướng cây mụ bánh xe nước thì nằm vững, xe sau xuống mương mà lấn nhiều đó đã bỏ, mới đã xe nước là đuổi.

Thấy vậy mà ai cũng thấy xe đã chẳng có ích gì, hu gì có rồi thì cái nhà cũng phải bấy nhiêu.

Bởi trước đó lối tháng 4 năm phen rồi, nếu thì nước sở lớn ở chưa quan chủ tỉnh Soctrang, có phương thế nào khác cho hay mà dự những cái bị lo về Bổ-Hỏa đó; bình thật phải dạy bọ sau thế-xa Ký, thào lượt cái chữ lửa cho quen cho thạo, đừng để đến lúc bắt cấp rồi, bọ mắc lỉ bỡ quýnh, không làm chi cho xong vậy được.

Việc nhà cháy nầy, nếu nhà không làm, thì quan chủ tỉnh cháy nhà thường quá, chẳng có nhẹ nhàng thì cũng cho phạt, mà đương lý, bề kỉ nghĩa nhà chẳng thì sao cũng đều phạt hết lại thôi; vậy mà hễ bọ quan đó đã phạt rồi thì lại sợ tốn tiền; chẳng nước tới, mới nhảy, thì nhảy sao cho kịp? chẳng ấy mới thấy trời tánh đã thế, đã muốn rồi.

Mộ người ở Soctrang.

Hỏi Động-bào!

Hãy tỉnh-tâm đi. Nên nghĩ tới việc tương lai của nòi đồng-bào của giác-nguyên quí-vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì đặng cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

TRUNGHUẾ NỘI BIẾN

Diêm-tích Sơn. — Phùng-ngọc Tường

*Đang còn như vậy đây, một mình Chánh phủ Nam kinh, tức là một mình Trưởng giới Thạch, lưỡng đầu thọ địch Bắc thì đánh với Trương tôn Xương, Lưu-chấn-Niên, lại Chính-phủ Nam thì đánh với Hồn-khâu, Quảng đông Quảng-đông lại rành Giang tây Hồ-bắc (vì sự cầm cân Lý tế Thâm là thế lực của Quảng-đông Quảng-đông) Diêm-tích Sơn, Sơn-tây với Phùng-ngọc-Tường Hồ nam thuận nghịch lẽ nào? Vì Diêm-tích Sơn Sơn tây, thì không lo nghịch với Trưởng giới-Thạch, vì ai cũng biết Diêm-tích Sơn là tay anh-hùng chẳng phải gian-hùng; chỉ ở Phùng-ngọc Tường là với vị đệ nhứt quân trưởng, ai nấy đều biết tánh tình ra thế nào Tự tao đã Cách-mạng Tào Côn mất cho đến nay Phùng nay đổi mai đổi ra thông-lĩnh nước đui thế rồi. Bị vậy Trưởng-giới-Thạch nghi Phùng-ngọc Tường mà theo gần ở, ai thấy bụng gió, nên kỉ đóng quân Tường sai đem binh thủ mười tám đường lại rành Giang-đu, mà giữ đặng các lối Nam-kinh — Hồn-khẩu — ai nấy đều biết giữ lối là ngăn giữ Phùng-ngọc-Tường — Tướng sai binh ngăn giữ chẳn-chặn rồi, mới ra Diên-tích hỏi Phùng-ngọc-Tường với Diêm-tích Sơn tình nghĩa, Diêm-tích-Sơn trả lời rằng trước Phùng-ngọc-Tường thấy tướng phòng bước rồi, nên cũng xuất thế nhơn tước ý, song Phùng nói với Diêm-tích bình động từ châu giữ Nam Sơn đông, bắc Giang tây, thế cho Tướng, đặng Tướng rành mà tin mình chính phải, thì khi đem binh rồi cho Phùng tính Hồ-Bắc, Trưởng-giới-Thạch chưa lo.

Thế thì Diêm-tích-Sơn với Phùng-ngọc Tường đã thuận tình với Tướng.

Vỏ-hán — Quảng tây

Nam-tình sơ đao bỉ thắng 18 tháng rành Giang tây ngăn giữ đàng xe lửa Bắc-kinh — Hán kiều rồi. Vô-hán pot Quảng-tây liệu sao? Theo điện tín Hồn-khẩu ngày 3 Mars Vô-hán sai một đạo binh mười ngàn đóng cửa Võ-huyết. Còn Quảng-tây Huỳnh thiên Hùng lom soát ấn binh đã còn bỏ nam. Huỳnh-thiệu-Hùng, muốn cho Quảng-đông theo mình và dục lo quân hàn tả, rồi rằng Trưởng-giới-Thạch đã dạy gì Lý tế Thâm.

Lý tế Thâm còn hay mất?

Không những đồn đây mà thôi, Nam vậy thôi, tin điện Nam-kinh ngày 28 Mars cũng báo quyết rằng Trưởng-giới Thạch hạ lịnh dẫn Lý tế Thâm ra bắn thác rồi khi mười-mốt giờ ban mai. Điện-văn lại rằng Trưởng-giới-Thạch đã hứa bảo toàn tánh-mạng Lý tế-Thâm và quý Lý tế-Thâm lên Nam kinh bắt mà giam cầm, là mới đầu thất nước vong ngôn. Thế mà có tình hỏ ý thiên-hạ; nay lại dạy dẫn Lý tế-Thâm ra mà bắn thác, thì lại càng ngạc cho Trưởng giới Thạch biết bao lâm gì sở nói bất bình ấy, các trần anh hùng, bốn phương cả dậy.

Tin điện lại còn tiếp: « Ngô triều Xu, vì thấy Trưởng giới Thạch thu tước giết Lý tế Thâm rồi tức mình tự vẫn. Cho đến Trương-tế-Hoàng, vì nói bất bình ấy, cũng mang tự ái, song may, có người hay, nắm cần và kiếm lời an-ủi »

Tin điện báo từ trước tới sau như vậy đã còn nói chẳng tin rằng Lý tế-Thâm đã bị bắn thác rồi. Tôi không chín-đo, nên không chịu nói. Nghĩ vì Trưởng giới-Thạch là một tay lãnh đang cơn Bắc-Nam cả đấy, một mình lo lắng hữu công, nhưc cầm nước, cả lý nhà Tướng lại nắng nầy gì mà làm lưu cho mất lòng thiên-hạ.

Tôi lại xét Tướng giới-Thạch đã bắt Lý tế-Thâm Quảng tây hiệp với Vô-hán mà lạo nhân đi nữa, quyết giết Lý tế Thâm mà dời rồi hàn hoan, thì cũng phải tới tin nào cho rõ ràng chẳng phải giết trong hồi nầy. Tiếng đồ Tướng-giới-Thạch giết Lý tế-Thâm đã có phải là mưu của Huỳnh-thiệu-Hùng chọc lòng ngạo-khí của thiên-hạ chăng? Tướng có khi nhẫn.

Qua ngày 29 Mars quả có tin điện Nam-kinh báo rằng:

« Chiến hạm có gắn-cờ của Chánh-phủ Nam kinh đặc nhuận tiếng đồn « Lý tế Thâm bị bắn! »

Tướng giới Thạch tương kế tựu kế

Không nhờ ở điều hưu-bằng thôi, Tướng giới Thạch còn tương kế tựu kế, thừa dịp Huỳnh-thiệu Hùng qua cái họa cho mình, tự nhận xưng Quảng-đông cho đặng minh Xu, mà xin không biết, mà Trần-minh Xu Quảng-đông xuất lý bắt ý, đuổi hết những ai nhẹo ráng Quảng-đây và Quảng-tây hết sạch rồi lại tuyên ngôn rằng Quảng-đông không hiệp Quảng-tây. Thật là việc tinh có, làm cho Huỳnh-thiệu-Hùng bằng những mà bị sâm nổ bung tai, chớp gần chém mất.

(Mà tiếp).

LÂM VĂN NGỌ.

ĐIỂN-TÍN

ANH-QUỐC

Lễ khánh-thành sở phi-thuyền

Bữa 30 Mars 1929, sẽ làm lễ khánh-thành mới sở phi-thuyền để lập đường bay từ Londres qua Ấn-độ

THƯỢNG-HẢI

Bạc dự trữ

Tại Thương-hải, bạc dự trữ được:

78 670 000 lượng,	
122 680.000 bạc đồng,	
và 10 595 bạc rẻo.	

Tơ lụa xuất-cảng

Nhà thương khẩu Thượng-hải, trong tuần rồi, tơ lụa xuất cảng được 16 ngàn nầy:

709 bao chở qua Phương tây,	
54 bao —	Phương-đông và xứ (Afrique) và Mỹ.
813 bao —	Thế-giới-mới.

Hết thảy là 1 567 bao.

ĐẠI-PHÁP

Định lấy tiền quan Thống-chế Foch

Quan Thống-binh Đô-thành Paris đã cho mấy chiếc tàn tuần trong 31 10 0 0 tấn, lúc nầy qua đương đông tại thành Brest, tới tháng Juillet 1929 mới tới có chạy được.

Thâu các sắc thuế

Trong tháng Février 1929, thâu các sắc thuế được 2 tỷ 700 triệu quan, sánh với số bạc công hộ phòng-định thì trở tới 333 triệu 800 ngàn quan nhiều hơn số thâu thuế tháng Février 1928 tới 172 triệu quan.

Tai nạn ngoài biển

Tàu khói đụng ghe chài mất hai mạng người

Một chiếc ghe chài của Đỗ-văn-Thinh, trong đêm 2 rạng mặt 3 Avril vừa rồi, đang bắt trong bờ biển chạy nơi vịnh Gambrey 15 gần Bạc-liêu, Vì đêm khuya trời tối, chẳng may bị phải chiếc tàu khói đụng chìm. Dưới chiếc chài ấy có thầy bà-bà cùng động, nhưng chỉ có 5 người trường thoát lên mà bơi được, còn 6 người thì mất. Song trong 6 mạng ấy người ta đã tìm vớt được 4, còn 2 thì mất hết.

Việc tai-nạn rầy rất có bảo cho sở quan-đốc Bạc-liêu phải mở cuộc tra xét, coi duyên-cớ bởi đâu.

Chiếc tàu khói ấy tiếng «Eva», còn chiếc ghe chài kia thì không rõ số mấy.

BỔN-BÁO KHẢI SỰ

Bổn-báo gần có lời nhắc lại để cho quí liệt-vị trong lục châu được rõ ràng: Ngài nào có lòng yêu bổn-báo gởi bài đến thì xin viết mặt giấy, biết bao nhiêu và chữ viết cho dễ đọc (không cần hoa và kỳ-hoàng làm tế quá); có như khó đánh máy thì cho đánh đầu trước cho rõ ràng, nhất là chữ tên không nên bỏ qua cái đường gạt ngang trên đầu.

Mấy bài nào thuộc về « Thời-sự » nên để thêm tên « tỉnh » gì, vì có nhiều vị cùng đề tên tỉnh không mà thôi, đến thư từ cũng vậy gởi cho bổn-báo, cần để tên « tỉnh » ấy nói nhóc thư. Đăng trên cho bổn-báo kiểm-soát hoặc mới có thể biết chỗ mà trả lời.

Cả thảy bài gì gởi đến, nên để danh-danh và chữ-nghĩa rõ ràng, nếu muốn giấu tên thì gì, thì để hiệu ông mà thôi thì bổn-báo cũng sẽ giấu cho.

Những thư-từ gởi đến cho bổn-báo, nên đến cái tỉnh-ấy cho đúng giá. Bổn-báo quyết hiểu không kể mấy những thư phát, chẳng thư ấy gì có ích lợi gì cho bổn-báo.

Bài lại, những bài nào gởi đến, bổn-báo gởi không thể đăng được thì không có lệ trả lại bổn-thảo (manuscrit).

Mấy lời thanh-thiệt, mong sao quí liệt-vị đều giám nhận.

TRẦN-QUANG.

Bữa **11 Avril 1929** nầy, đúng 8 giờ ban mai, số Samipic sẽ xổ tại Nhà-hát Tây. Vậy trong mấy ngày kế-cận nầy, ai chưa mua số thì nên mua mau kẻo trễ.

Ngày giờ không đợi, xin ai chớ khá dần-dà. Mỗi số giá hai đồng, hiện bây giờ khắp nơi vẫn còn để bán. Song tới chiều bữa 10 Avril 1929 thì không còn bán nữa.

Feuilleton n° 908— Du 5 Avril 1929.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ BẢY

HỒI THỨ XV

Phiếu-Nàng tự ái

(Tiếp theo)

Hầu-Bỉ Công-chúa. — ?! Nó là quân nhân tàn độc thế chớ phải chơi sao.

Monte-Crist. — Biết vậy mà nó không làm gì nổi ta hòng sự. Với con thì có chỗ lo, chi như nó, ta thì như thảo giải.

Hầu-Bỉ Công-chúa. — Tuy vậy mà thiếp luôn ngại-ngùn lo sợ, nào ai thấu nổi lòng! »

Nghe qua, Monte-Cristo mỉm cười, đã tay lên đầu Công-chúa, vỗ-về nhẹ-nhẹ ra tuồng nựng-nịu mà rằng: « Ta dám đoán quyết ta mà đánh với nó là kẻ chắc thắng mười phần.

Hầu-Bỉ Công-chúa. — Lời chàng như mở tấc lòng, thiếp tin thật như lời Trời-Đất! »

Nói rồi Công-chúa Hầu-Bỉ ngửa mặt mà-đô. Monte-Cristo cúi xuống ôm hun mà lòng mừng trộm, mà thầm nói:

« Trời biết không nỡ phụ tình người. . . . . »

Đợi lời, kêu Bạc-tích-Tin đay mới Công-tước ở Mọt-xép vào khách-đình; còn mình thì cấp tay Công-chúa Hầu-Bỉ dắc lại thang trong mà đưa lên tầng thượng.

Công-tước ở Mọt-Xép đi đâu đây? Đên riêng Monte-Cristo có chuyện gì đây? Đên chuyện gì. Một mình Monte-Cristo toán biết trước, nên có lòng chờ đợi, duy độc-giả chưa tường. Vậy tôi xin đăn trước sau đây, cho độc-giả chư tôn tường tất.

Trong lúc Anh-Bẻ sắp đặt đồ-đạt thơm mà tư của mình và đêm hết và g-bạc trong tủ mình rồi khoá lại, để chìa-khóa nào theo tủ nầy, thì độc-giả có khi chưa vội quên, Mạc-thẻ-Điệc là mẹ Anh-Bẻ, bèn nhà gần y như vậy Mãng có lo dọn-dẹp sắp-đặt mà không hay có người rình coi. gười rình coi ấy mặt xanh như chàm, hình-dung đã-đượi, đứng dựa cửa kiên ngó vào mà coi. Đứng đó ngó vô phòng Mạc-thẻ-Điệc, thì thấy hết nghe hết, nhưng mà Mạc-thẻ-Điệc ngó ra không thấy không nghe chi cả. Rình coi rồi người mặt-xanh ấy bỏ vô phòng. ngủ của Công-tước ở Mọt xép, mở hoát cửa sổ, vén màng lên, đứng khoan-thai dựa sắp trên bệ cửa mà ngó mông, lòng nóng-nảy hồi-hộp như đợi như trông, đợi đâu chừng mười-phút đồng hồ, mười phút có là bao mà đối với người nóng đợi ấy, lâu dài ngàn năm chớ tháng đợi. Đợi chi đây? — Đợi Anh-Bẻ đi vắng thì coi ra làm sao? Bỗng đâu Anh-Bẻ về tới nhà, vào tư dinh của mình, đi ngang qua cửa sổ, thấy cha đứng đó, vòng trở mặt xây lưng, không thèm ngó tới. Người mặt-xanh đứng đợi đó là ai mà gọi cha Anh-Bẻ? Ấy là Công-tước ở Mọt-Xép đó! Công-tước thấy con vẻ, lòng mừng phới-phớ, trở mặt ngó theo, ngó mà thầm nghĩ, con mình lâm sỉ-nhục Công-tước Monte-Cristo giữa muôn mặt người, là một đều thẹn thùng mất chỗ nói. Làm gì Monte-Cristo, sống thực sao bằng thác trong, cũng liều tử-sinh, cầm gươm rửa hận. Nay nghe con mình ra chốn giáo trường tỉ thí, lại vẻ hăng-an vô sự như vậy đây, chắc con mình thu thắng, thế-thì con mình đã trả đặng phụ cừu. Nghĩ tới đây, Công-tước ở Mọt-xép, mừng trộm cho thân, gượng mặt rất mày liền đi; vì chẳng khác cảnh hoa kia bị nắng xáo, may hừng đặng giọt sương sa, bất mà tươi lại; nghĩ cũng như mặt-trời chiều, vì chẳng khác như xế tây-đái, trước khi chôn núi, hãy còn ngó ngoái lại trần-gian, chiếu điệu hào quang rồi lặn; nghĩ cũng như ngọn đèn, đâu hao tim lụn, leo-lét canh trăng, trước khi tắt, phực lên, loé ánh rồi mới tắt. Nói tắt một lời, nói mằng ngủ, ai ngờ nhắm mắt xuống mồ.

Có g-tước ở Mọt-xép, tôi nói thấy con vẻ bình an vô sự, có lòng mừng mình đã trả đặng phụ cừu. Nghĩ tới đây, Công-tước ở Mọt-xép, mừng trộm cho thân, gượng mặt rất mày liền đi; vì chẳng khác cảnh hoa kia bị nắng xáo, may

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Cantôn. — Chỗ trử bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngánh Rue de Praire N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc đặc chi trong thuốc cả.

Trăm nước thanh suy cũng bởi lại nơi dân mạnh hay là yếu, do hơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cường trong nước nó bền chặt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo xét cho hết sức chớ nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho lâm, mới đây trong thế-giới đã mở mang, muốn việc chẳng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc Huyết-Trung-Bửu là thiệt rất bổ huyết cho con làm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống lưn thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chỉ trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi con đàng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân. còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một gốn giờ lên thế coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm hòn vật ấy giơ lên như khi nầy biết nặng, vậy thì phải biết thuốc* **Huyết-Trung-Bửu** *nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.*

Còn như người mau huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện hãy uống thuốc nầy phần khi đầy đủ có hết hoặc nói đến 3, 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *rất hay và qui bằng đường nào.*

Còn người huyết hư bước đi xa không được nữa dậm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chẳng mệt thăng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham dâm dục thái quá thị tinh thần lại và ăn hơi tính khí bởi như mau mà ra, bỗ phải huyết bổn thì tạn thân phải bám nơi uống thuốc: bổ huyết ấy là nồng bổ tạn thận nếu thì thấy những chứng bịnh nơi trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người đã ít sửa không tốt uống thuốc nầy sau bảy ngày thì người đó có sửa hơn 3 phần khi trước đã tốt, còn người đờn-bà đường giáp tháng khi bầm, khi dợt, khi trời, khi sạc, làm đau bụng hoặc ra máu tâm bằng không đặt, uống luôn một tháng thì huyết sẽ trở nên đỏ tươi đến ngày không đau bụng còn đường luôn mỗi tháng chẳng hề trời sực những đau nói đó đều làm chứng rõ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thêm phần huyết rất bổ là dường nào.*

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngọt tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đầy đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ tuổi đến năm tuổi nó đã đến rồi phải cho uống thuốc **Huyết Trung-Bửu** *1 muỗn cà-phê mỗi ngày 3 lần pha với nước lã thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ mà đều đã đến giá nó khỏi hay đau đớn.*

Một người đờn-bà đường kinh đứng hoặc khi trời khi sực hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh thì nên tốt lại nó đậu thai, còn những người đờn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đẻ mau mắn và sửa có mạnh lại ngày sau đứa con ấy đứng tỉ bình vì đã có bổ đường khí huyết trước thì cái sửa của người đờn-bà trở nên cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, có người lớn-tuổi huyết khí nơi thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên, tại con hồn hồng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *huyết tốt lại, cang bền chẳng hừng lên, khỏe khoẻ trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.*

Con người tuổi trẻ ngọt tiên thiên và ngọt hậu thiên suy kém hơn việc dâm dục khí huyết hao kém sanh ra mặt vàng hay xẩm xỉu tối tăm đau lưng lỗng đầu gối cùng chơn gân đứt lắc ten oanh oa tạn thận suy kém và lung xái ốc làm ra lỗ tai lùng bùng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tỉnh lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Mấy người học hành kia phải bổ lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao hớm sắc mặt như giấy trắng, nhẩy đang dang thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại vô nó nang lành vậy, con người rất nên xinh đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh nó rất đen lại, có sức mạnh da thịt hết dùng, thường ngày thêm sức giá trở nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗn ăn cà phê khuấy nước ấm ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

TIỂU-THUYẾT

« *Chất phấn linh đình* » *cuốn thứ nhất của ông Hồ-biểu-Chánh đã xuất bản.*

Giá mỗi cuốn. . . . . 0$45

Mua ai vô bán lại có hoa-hồng. Xin gởi thơ cho **M. Nguyễn-khắc-Nương, Chủ-nhiệm** *nhà in* « **Nguyễn-Khắc** » **102, Rue La Grandière.**

Bánh Bông-lang trái Nho, có Beurre, có Vanille, thiệt ngon Nằm cắt (0$50) một chục.

Xin mua tại hàng Bánh Quốc-Hữu, số 98 đường La Grandière sẽ mua chiếu gởi cuối potal cũng được.

Làm cho lưng bắc mỏi mạnh, ấy là một vị thuốc của Lêdeney trở lành.
Chuyên nhà bán thuốc bổ thứ tốt của Lêdeney mới nhận đặt. Cần nhà thương và thầy thuốc đều dùng cả.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :

NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU
« USINES DU RHONE »
mới chắc là được thuốc bào chế tinh sảo và công hiệu

1207

Lễ Khánh-thành lộ làng Tân-Thới (Cantho)

Ngày 14 Mars 1929, nhơn dịp làng Tân-thới, ấn lễ Khánh-thành lộ số 4, nơi nhà thầy Chánh Tổng Định-thới (Cantho) có thiết một tiệc rượu Champagne đặng tiếp rước quan lớn Chánh và quan lớn phó chủ tỉnh Cantho.

Bữa đó, nơi sân trước nhà thầy chánh tổng Thái-khắc-Hòa có bong một cái rạp bằng vải tam sắc, chung đọn bàn ghế và hiên vật rất trang hoàng, kết bông hoa rực rỡ, đãi theo mê lộ mỗi nhà đều có trồng cờ, lại có mũa lân đốt pháo nữa.

Trời vừa sáng hương-chức các làng trong tổng Định-thới và nhiều viên quan trong quận Ô-môn đều đến đó chực rước quan chủ tỉnh.

Đúng tám giờ xe-hơi của quan lớn Chánh qui danh là Esquivillon, quan lớn phó Le Ray, quan bác vật Malet, chánh sở Trường-Tiền Cantho, quan lớn Đốc-phủ-sứ Nguyễn-văn-Nga vừa đến thì có quan Phủ Trương-minh-Giảng chủ quận Ô môn, thầy Chánh tổng Định-thới Thái-khắc-Hòa, thầy Chánh tổng Thới-bình, Bùi-văn-Du, thầy phó tổng Định-thới Trương-văn-Tài, thầy bổn biện tổng Định-thới Nguyễn-hữu-Học, thầy Hội-đồng Nguyễn-văn-Truyền, thầy Hội-đồng Phạm-quang-Nhiêm, ông cựu nghị viên địa-hạt Phan quang-Phương và nhiều ông hương-cả bước đến chào mừng ngài một cách trọng hậu.

Khi đó Quan lớn Chánh Cantho, có đọc một mẩu diễn văn bằng tiếng pháp rất dài; đọc ngài vừa dứt lời thì Quan lớn Đốc Phủ Sứ Nguyễn-văn-Nga, Cai Quản châu thành Cantho, thầy định vô diễn văn đó bằng quốc-âm như sau đây:

Qui bà, Qui ông,

Lộ làng số 4 dài 31 ngàn thước, là lộ chúng ta làm 8 ngày nay, khi trước nó là một cái đường mòn chạy theo mé rạch Cantho để cho người ở theo mé rạch dùng mà đi nhà ấy qua nhà là khác.

Lối năm 1900, quan mới có ý nối cái lộ đó từ Cantho và Cầu-rang, bau sự đắp một khúc ước 2 ngàn thước, từ Cầu-rang và Rau-Ram. Bởi cớ sự gượm khỏi rồi thì qua 1902 mới đắp khúc kế là khúc từ Rau-Ram đến Phong-điền, ước được thêm 8 ngàn thước nữa. Trọn khúc lộ đó năm 1905 trải đá.

Kể sự thông thương đến Phong-điền đã đã rồi, thì có người lộ-tục. Đến năm 1922 mới đắp tiếp vô tới ranh Định-thới, rồi tới năm 1926 mới đắp nhơn tiền nữa.

Kể lộ đất từ cây số 17 tới 31 + 726 đắp trong khi quan chánh bố Lebrun (a quan đã từ trần và chẳng là rất thương tiếc) và trong khi quan chánh bố Jerusalémy làm chủ tỉnh, đến 1928 quan chánh bố Beneyton tiếp dạy làm huờn thành. Cả thảy ai nấy cũng giốc lòng tiếp sức theo lộ đó mau rồi, nào là đưa chủ sở rượng đất theo lộ đó, giúp đất bởi một thước và giúp tiền đến số 6.000 đồng, còn làng tổng cũng tiếp sức vào việc đó một cách rất trung tín.

Lộ đất rồi mà còn phải bắt cầu đặt cống và trải đá. Công việc đó tuy để cho tôn kém nhiều lắm. Trong năm 1924 và 1925 đặt được 7 cái cống cuiết, và 7 cái cống dôi, còn đá mua và dự trữ từ cây số 17 tới 31. Đến 1927 sửa trồng lộ 1,11 và trải đá được 3.500, năm 1928 cống 6cm., 1929 cống 3 ngàn, đến ngày 7 Mars 1929 nầy lộ ấy được trải đá và cang rồi bết.

Từ năm 1924 tới 1929 số tốn hao là 97 500 đồng. Nơi đây tôi tưởng phải to rằng, nếu lộ số 4 nầy mau rồi là cũng nhờ Quan bác vật Malet là chủ sở trường-tiền Cantho, là viên quan có lòng giúp việc trắc-đá một cách sốt sắng, cách có mực mẹo và cách nông nả chẳng hề hối nào dời đổi.

Xét lại cũng nhờ cả thầy nên Bổn-tỉnh được 1 lộ nhứt hạng, chẳng phải để giúp mỗi tháng giau có và đong sáo ma thôi, lại để dùng ai đạo chơi thì rất xinh đẹp.

Lộ số 4 nầy cũng là một cái lộ theo kiểu lộ Nam-kỳ vì dựa nhiều cây ỷ, một bên thì nó cang theo mé sông rạch lớn còn một bên thì có đồng ruộng mênh mông, có nhà cửa tốt và rừng rượng sung sắm.

Lộ nầy rất đẹp đẽ, êm thấm và đi theo nó cường mau thì thấy cảnh đứt, nhiều đại ẩm vui vẻ.

Quí Bà, Quí Ông, tôi bưng ly rượu nầy cùng ngài cuối lâm cho nói thầy người có công khi trong lộ nầy là lộ chúng ta làm để đạo thành ngày nay.

Một người đi coi lộ:
ĐẶNG-VÕ PHƯỚC
(tài cáo)

HÃY CẨN THẬN

Hễ có đồ chi bày ra mà coi bộ thiên-hạ thích đang thì liền có đồ giả mạo. Cho nên khi nào qui-vị có mua **Quinionine** *thì phải nài cho được hiệu thiệt đừng thêm đồ giả mạo.*

Vì **Quinionine** *thầy vì chất cốc Quinquina. Hoà một chai Quinonine trong một lít rượu chác thì đó mới thử rượu bổ bổ hạng khai vị thì chẳng có thứ rượu nào sánh kiệp.*

Giá mỗi chai. . . . . 0$80

Có trữ bán tại **Pharmacie Solirane. Saigon.**

MẤY KHI MÀ CÓ

1° Một sở đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở dựa theo đường lên núi Điện-Bà, cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2° Hai miếng đất: miếng thứ nhứt đo được ba-trăm thước; miếng thứ nhì đo được một-trăm thước; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Triêm-hoa, tỉnh Tayninh, nằm dựa mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa chi, cây, hay là đã, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espag số 186).

Giá mỗi cuốn là. . . . . 1$20

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bởi có lắng bao hiểu ấy.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định ông lời rao nầy.

Cám ơn.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE-HƠI COMPTOIR CHOLONNAISE

ngang Tong-đốc-Phương, số 86, Cholon

khai trương ngày 27 Oct. 1928.

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: **MICHELIN**

DẦU SẮNG DẦU NHỚT đủ hiệu

Chú-nhơn là người Annam, chẩu-lâm được vừa lòng các qui người mua giá cả và sự tiếp rước.

Mong mấy đồng-bào chiếu cố cho.

Kính cáo.

J'offre aux Lecteurs et Lectrices
LEURS PORTRAITS DE FAMILLE

M. P. FLAMENT, Artiste-photographe, 84, Grande-Rue de Fontainebleau (Seine-et-Marne).

THỜI-SỰ CẨM-NANG 1929

Sách **Thời-sự Cẩm-nang 1929,** *đã gần in xong. Nguyên vì số sách in ra tùy theo số người mua mà thôi chớ không có in dư nhiều, nên qui ngài nào có cần dùng mua xin viết thơ cho Bổn-hiệu dặn trước, khi sách in xong rồi thời Bổn-hiệu sẽ gởi xuống liền.*

Giá một cuốn là. . . . . 2$50
Thêm tiền gởi. 0.35

Thơ và mandat gởi cho:
M. NGUYỄN VĂN CỦA,
Imprimerie de l'Union,
48, rue L. Mossard. — SAIGON

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bến đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số 101 Boulevard Bonnard Saigon.

Bệnh Giang-mai
COMPRIMÉS DE GIBERT

BỊNH ĐAU MÁU – MÒN MỎI YẾU MỆT
HƯ NHƯỢC MẤT KHÍ SỨC
LIỆT MỎI GÂN CỐT

Các qui-vị mệt sức, nhọc lòng nhọc trí, mất gan dạ, không muốn làm chi hết. Có làm chuyện ví thì càng nặng coi khó. Ăn uống không ngon, tối ngủ chẳng yên, lần lần hay có chiêm bao thấy đều quái gở. Trí thấp lòe xòn, quên trước quên sau, mất tin cậy lấy mình, lo hệ hoài, trường đồn chuyện nào thì cũng buồn. Tuy vậy chớ không hệ chi, vì là trong mình mệt mỏi xốn xan yếu nhiệc, nếu nhớ uống thuốc ngọt

L'ÉLIXIR ZIDAL

của quan lương-y OMNÈS

thì Khoẻ mạnh, sực lực hườn sanh đủ cả.
Nhờ thuốc ấy, mà gân cốt êm ái hết bứt rứt, ngủ an giấc, ăn uống biết ngon. Trí hóa sáng lại, hết lo hết sợ. Mình chắc ý biết tin cậy lấy sức mình. Trí thức có lại, nghĩ xa thấy rõ, sức lực có thêm gần chuyện bằng mười, việc chi coi làm cũng đẽ.

Giá mỗi ve : 11 fr. 50

Có sách nhỏ chỉ biểu rõ đủ đều, có lời bịnh nhơn vì lương-y khen nhân chắc, gởi theo hai bằng Spécialiste Neurologique du Dr Raizac, 11, Boulevard de Strasbourg, PARIS

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

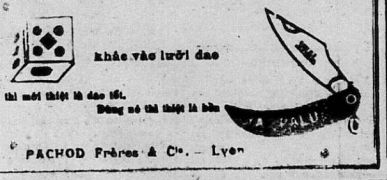

Mục quảng-cáo riêng của hội Thương-mãi và Kỹ-nghệ Nam-kỳ

TIỆM BÁNH TÂY
NGUYỄN-VĂN-ĐẮC
19, Avenue Jaccaréo, Cholon
31 - 33, Rue Sabourain, Saigon

Bán bánh ngọt, bánh đầu tiệc, đồ điểm tâm, đồ uống mát, đồ ăn lót dạ và tạ.
Tinh sạch, lịch sự, đông đảo-bơn hết.
Nên chú ý ! Nên chú ý !

Hỡi qui-vị người Nam !
Có dịp nào ra Trung-kỳ, qua Quinhơn, nên nhớ có M. Phan-thanh-Khuyên, qui quan tại Bênire, mở hỗ tiệm buôn lại ngoài đó. Có bán vô vật xe-hơi, sáng đàn cùng các tạp hóa khác.
Người mình nên giúp cho mình !

Những quảng-cáo trên đây của hội Thương-mãi Kỹ-nghệ Nam-kỳ làm giúp cho các Hội-viên hoặc mới hoặc cũ. Các việc, xin hỏi ông PHAM HA HUYỆN, Transitaire, 36, Rue Sabourain à Saigon.

LỞ NGỨA
SÁU CHÂN
Hắc lào, ngứa ngáy
bỏng dạ
và tất cả các bịnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi
POMMADE
FLORENTINE
Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu
phi-thường
Cỏ hàng vạn người viết thơ minh tạ !!!...
G. ROCHER
Bào-chế chuyên-môn
21, r. Gît-le-Cœur
PARIS
Bán ở các hiệu thuốc ở toàn cầu

DÂY BĂNG
Cho các Viên-quan

Bồn-Hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới tới sang các thứ dây băng *(écharpes)* cho vào quan như Bốc phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổ-H tu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ lên cho Bổn-Hiệu mà hỏi giá, Bổn-Hiệu sẽ bồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm sẽ Bổn-Hiệu bán hết thì phải đợi ít năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Kính cẩn.

Imprimerie de l'Union.
NGUYỄN-VĂN-CỦA
14 rue Lucien Bonnard
SAIGON

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :
Gạo trắng, trà Huế Lái-thiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc *(lính 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0$20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cà-là, Bột Long-xuyên, Savon Hảo-vinh, bánh Quốc-Nữ, mức gừng vắn vắn....

Xin mời qui ông qui bà đến mua giúp, ắt được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KIM-CƯƠNG
66 Rue Lagrandière
Téléphone 192

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH » ở tại Câu-kho đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà này có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :
Satin (lố Tây), trắng và đủ màu ; gởi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng nó không phai không trề 4$00 một thước tây.
Lục-soan làng-châu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.
Lục-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh ; từ 2$00 tới 2$50 một thước tây.
Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng hằng tơ Thương-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quản.
Lãnh đen (ba làng đen huyện, không trề không đỏ lòng), khổ Bắc-thảo 6$00 một quản.
Lãnh đen (ba làng đen huyện không trề không đỏ lòng) khổ trung 5$50 một quản.
Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đáng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng mà giá lại rẻ hơn hàng khác nhiều. Vậy cũng nên gọi là tiền nghĩa ích hậu lợi.
Vì muốn tri danh trong lục-châu nên bổn hiệu kính lớn cho chư qui khách hay ; nếu ai muốn mua bắt cầu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng-hóa (contre-remboursement).
Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng đã tốt thì nên, thì mới chắc tin lời rao thy thường phải là lời chiết ngôn.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Câu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỌ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại nhơ đời lận thời, càng ngày càng ít và cuối ăn lần hết. — Ông Lê-văn-Phát, Bốc phủ sứ thường thy ngứa dằng hội tính sẽ hàng tâm, trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền ngôn hay làm ra một pho sách, đặc hiệu là : « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam — Vừa hàng chữ Pháp, nên chương đặt đã mặt đạch tiếng Annam (để cho người Pháp cũ ý phải đọc khen. Sách ấy nói về chuyện Annam xưa giữ người Annam, nên Annam đọc lạ it coi thì không hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.
Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con cháu biết tuân lệ xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau giúi khinh sắt bạch.
Giá mỗi quyển..... 1$00
Bán tại Imprimerie de l'Union Saigon.

DẦU HÔI MÔ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu Mô-Neo « Le Pétrole Ancre » của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thắp it bao đã sáng suốt mà không có khói. Thật là tốt nhứt hạng trong toàn cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thang mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
Đều có bán các thứ dầu hôi nầy.
Trong Lục-tỉnh anh em muốn hỏi tâm đầu chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles à Saigon đường d'Adran, số 1. Ông chủ hãng sẽ hồi âm tập đọc.

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC
giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ 1k : 0$50

Feuilleton N° 213

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA
七俠五義

HỒI THỨ NĂM MƯƠI SÁU
Độc-long-kiều minh-huynh cầm nghĩa-đệ, Khai-phong-phủ Ân-Tướng đang anh-hào.

(Tiếp theo)

Gia-đình nói : « Hôi tối hôm qua, sau khi nhi-viên-ngoại đi rồi, thì Tương-tử-gia cũng nhón gót đi liền. »

Ai nấy nghe nói thì lấy làm lạ, bèn hỏi rằng : « Vậy chớ Tử-gia có nói đi đâu hay không ? »

Gia-đình nói : « Tương-tử-gia nói rằng người có ước hội với một người nào đó, nên người đi liền. »

Ai nấy nghe nói thấy đều chẳng vui, còn Lư-Phương thì lại càng nóng nảy, lo lắng bồi hồi, nhơn nghĩ rằng : « Nếu Tương-tử-đệ mà có ước hội việc gì với ai, thì lẽ nào mà nó lại không cho chu tôi biết ; thuở nay thiệt tôi chưa hề nghe nó nói lần nào, việc nầy thiệt khó mà hiểu được, không biết nó đi đâu. »

Đình-điêu-Huệ bèn mời hết mấy anh em vào nhà khách-thính, còn Điêu-Lang thì lại chạy vào nhà trong mà thưa rõ các việc cho Đình-mẫu hay.

Ngoài nầy Điêu-Huệ lại hối gia-đình lo dọn bày tiệc rượu, trong giây phút Điêu-Lang trở ra, thì bọn gia-đình đã dọn bàn nhắc ghế, ly chén sẵn sàng. Lư-Phương ngồi trên, kế đó thì Triển-Chiêu và Từ-Khánh, còn hai anh em Điêu-Lang với Điêu-Huệ thì ngồi nơi chủ-vị. Mấy anh em vừa mới cầm đũa, bỗng thấy trang-đình chạy vào bẩm rằng : « Tương-tử-gia đã về, mà lại có khiên Bạch-ngũ-gia về nữa. »

Ai nấy nghe nói sửng sờ, thấy đều nửa sợ nửa mừng ; liền dắc nhau rả ngoài mà đón rước, thấy Tương-Bình dương bảo trang-đình mở trói cho Bạch-ngọc-Đường.

Lúc bấy giờ, Bạch-ngọc-Đường tuy đã ói nước ra hết rồi, song còn mê mệt, chưa được tỉnh minh tỉnh thần ; Lư-Phương thấy vậy thì rưng rưng nước mắt, duy có Từ-Khánh với Tương-Bình mọt người thì mặt giận hầm hầm, còn một người thì mặt mày vui vẻ, ngồn ngoẻn miệng cười, lấy làm đắc chí.

Khi Bạch-ngọc-Đường tỉnh lại, vừa mở mắt ra, thấy Tương-Bình trước mặt thì giận lắm, liền lồm cồm ngồi dậy và nói rằng : « Thằng rôm, ta chẳng hề nhịn thua mi đâu. »

Triển-Chiêu nghe nói vội và chạy lại đỡ Bạch-ngọc-Đường lên và nói rằng : « Ngũ-đệ, xin em hãy nghỉ tính liệt-huynh mà bỏ qua cho rồi ; việc nầy đâu đây mối nhự cũng đo nơi anh ma ra, nếu em có phiền trách đều chi thì cứ trách anh đây, anh cam chịu hết. »

Hai anh em Đình-viên-ngoại cũng xúm lại đỡ Bạch-ngọc-Đường dậy và nói rằng : « Ngũ đệ, xin em hãy tắm rửa và thay đồ đi đã, việc gì cũng vậy, thủng thẳng rồi sẽ nói cũng chẳng muộn gì. »

Bạch-ngọc-Đường đòm lại trong mình ước ít, bùng đất lắm em, lấy làm khó chịu, bèn đứng dậy rủ rủ đi theo ; Đình viên-Ngoại liền kêu tên tiểu-đồng dắc Bạch-ngọc-Đường vào sau nhà tắm, trong ấy sẵn sàng nước nóng, y phục và lược khăn, mỗi mỗi vật gì cũng có sẵn. Bạch-ngọc-Đường tắm rửa xong xuôi, tên tiểu-đồng chải tóc gỡ đầu, rồi đem đồ lại cho Bạch-ngọc-Đường thay đổi ; giây ảo nón khăn gì, món nào cũng vừa vặng hết ; Bạch-ngọc-Đường lấy làm cảm khích anh em họ Đình mà hễ nhớ lại Tương-Bình thì trong lòng lại càng giận lắm. Kế thấy Đình-nhị-viên-ngoại cùng Tương-Bình thì trong lòng lại càng giận lắm. Kế thấy Đình-nhị-viên-ngoại bước vào nói rằng : « Ngũ-đệ, tắm rồi, xin mời ra nhà khách uống rượu và trò chuyện chơi. »

Bạch-ngọc-Đường tuy cũng gắn gượng đi theo, nhưng mà nét mặt vẫn cứ hầm hầm, giận Tương-Bình không s o nguôi được c'n bọn Lư-Phương thấy Bạch-ngọc-Đường bước ra, thì đứng dậy xùm nhau lại mời ngồi và an ủy vỗ về.

(Mai tiếp).

École Franco-Indochinoise
de Dactylographie — Comptabilité pratique
14 Rue Legrand de la Liraye 14
(Dakao) Saigon

Muốn mau làm việt hãy đến trường học ba tháng. Professeurs cấp bằng cao đẳng kiểm xét cẩn mẫn.
Thơ dây-thép xin gởi cho :
PHAM V. VINH, Directeur.
Messieu L. SOUCE, Sous Directeur
14 Rue Legrand de la Liraye 14
SAIGON

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN THIẾT,
14, Rue Luciên Bonnard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ.

TOA THUỐC RƯỢU THIÊN-THỜI

(Xin xem toa thuốc dưới đây)

Toa thuốc rượu nầy của ông Lê quang-Hòe, Cai-tổng Minh-tại Mỗ cày (Bentre) soạn ra. Tôi đã có sao cho nhiều ông, thầy đều cứu được nhiều người rất bị bịnh thiên-thời rất ngặt.

Phần tôi, tôi đã cho thuốc nầy, cứu được nhiều lắm.

Một trăm người thầy cứu tiên chân mươi người, miễn đừng để cho đến quá ngặt nghèo, tức nhiên khó cứu.

Rượu nầy chẳng những ngừa mà trị bịnh thiên-thời, nó cũng trị được bịnh trúng thực (1), trúng hàn (2), trúng thử (3), uống một muỗng café, như bịnh nhẹ thì uống bằng hai, mười phần, hay nặng mấy phần đừng hồ uống một lần, uống chừng nào thấy hết thì thôi. Thuốc rượu nầy không kỵ thai.

Toa thuốc nầy giá tôi 4$50 (4) nên dặn tiệm thuốc tán ra cho nhỏ, rồi để vô thạp nhỏ chừng sáu bảy litres rượu, ngâm lối năm ngày đó, dùng được.

Xin quí ông quí bà hãy lấy lòng nhơn từ bổ thuốc nầy ngâm rượu trước để dùng trong nhà, sau cứu người lâm phước, vì bịnh thiên-thời lẽ bịnh ít ngặt, sợ e đến việc trở tay không kịp.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG

Cựu Nghị-viên Thành-phố Saigon
Chủ nhà in Nguyễn-Khắc và hãng bánh Quốc-mỹ
98, Rue La Grandière

(1) *Trúng thực.* — Khi nào mình rủi ăn món chi không tiêu, đau bụng lập tức uống vô một muỗng nhỏ thì thấy hết liền.

(2) *Trúng hàn.* — Hoặc mắc mưa, hoặc đi đêm cầm mù sương, lập tức uống một muỗng nhỏ, tức nhiên khỏi trúng hàn.

(3) *Trúng thử.* — Khi nào đi ngoài nắng gắt, về chàng yàn nhức đầu lập tức uống vô một muỗng nhỏ, tự nhiên khỏi trúng thử.

(4) Như dùng ít, bỏ nửa toa cũng được, ngâm lối bốn litres rượu.

B. N. — Thuốc rượu nầy tôi có ngâm sẵn, ai hữu sự đến, tôi giúp thuốc, ở xa xin gởi thơ.

厚朴	蒼朮	香附	砂仁	木香	正牛下	陳皮	炙草	白朮	茯苓	北參
一兩	一兩	一兩	五錢	五錢	一兩	五錢	一兩	一兩	一兩	二兩
Hậu-phát 1 lượng		Thương-truật 1 lượng	Sa-nhân 5 cắt	Mộc-hương 5 cắt	Chánh-khâu-bộ 1 lượng	Trần-bì 5 cắt	Chích-cam-thảo 1 lượng	Bạch-truật 1 lượng rưỡi	Bạch-phục-linh 1 lượng	Sâm-cao-ly 2 lượng
胡椒	丁香	白荳蔻	木瓜	猪苓	香需	霍香	白扁豆	白芍	神曲	玉竹
五錢	五錢	五錢	七錢	五錢	五錢	五錢	一兩	一兩	一兩	一兩
Tiêu-tiêu 5 cắt		Bạch-đậu-khấu 5 cắt	Mộc-qua 7 cắt	Trư-linh 5 cắt	Hương-nhu 5 cắt	Hoắc-hương 5 cắt	Bạch-biển-đậu 1 lượng	Bạch-thược 1 lượng	Thần-khúc 1 lượng	Ngọc-trúc 1 lượng
熟地	白附子	肉桂	白砂糖	澤瀉	正懷	白皮參	烏梅	乾薑		
四兩	五錢	五錢	三兩	一兩	一兩半	二兩	一兩	五錢		
Thục-địa 4 lượng		Bạch-phụ-tử 5 cắt	Nhơn-sương 5 cắt	Dương-cô-trắng 3 lượng	Trạch-tả 1 lượng	Bạch-bì sâm 2 lượng	Ô-mai 1 lượng	Càng-lương 5 cắt		

VATRÈNE-105

Thuốc trị bịnh kiết.

Báo chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hồng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE,

Ở ngang nhà hát tây Saigon,

● *Kính cùng quí vị động rỡ: Đại-ích lại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trẻ rất nhiều xe-máy đẹp, đủ màu, xe rất chắc-chắn, nhẹ nhàng, như hiệu B. I. C. MALBROUCH AUTOMOTION TALBOT giá rẻ hơn các nơi.*

Đến SUCCÈS để hầu trao và đổi bàn rất tiện, sáng không hiệu đến nơi kịp.

Trẻ: Đề đổi phụ tùng xe-máy, vẻ đẹp tăng đến Succès bết máy mai xe-bò, xe-hơi và nhựa xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có nhiều lắm.

Bằng gởi theo cách lĩnh hóa giao ngân, (contre remboursement). Vị nào cần lòng chiếu cố, xin giở trước cho 5 đồng.

Chế-chân kính cáo:

ĐẠI-ÍCH, 383-385. — Rue des Marins. — CHOLON.

TÌNH SỬ

Dịch chuyện Tàu

(tiếp theo)

HỒI THỨ BA

Tình tư

(Tiếp tư bậu phối)

Tôn-ông lại sợ vẻ hoang thai nầy mang xấu, vì sầu lâm rầu nỗi cảnh, ông phải dời nhà lánh ở mới nơi, đặng gỡ ấu việc nầy cho nhẹm. Ít lâu chi đó, nàng kia sanh được con trai, vợ chồng Tôn-ông có cháu ngoại rất mừng, thết hết lòng yêu dấu. Đoạn con trai của nàng kia đã trông, đặt tên là Bửu-Nhi. bồng ẵm. Bửu-Nhi đạo chơi xem chơi, đi qua trước cửa Lâm-ông nghỉ mát, vợ chồng Lâm-ông thấy Bửu-Nhi nhìn mặt, cứ tỉ-an thở vắn than mà rằng: Châu ôi... thằng nhỏ nầy con nhà ai, thiệt giống song-nhi (Lâm-Sanh) của mình như đúc, lẽn đặc tay Bửu-Nhi vào nhà cho bánh, hai vợ chồng cứ ngó mặt Bửu-Nhi hồi sự ngẩn lâu, mới lắt Bửu-Nhi từ tạ về nhà, học chuyện lại cho mẫu-thân (nàng bàn quyền) được rõ, mẫu-thân Bửu-Nhi nghe nói hiểu ý, bèn lựa chuyện với Tôn-ông là phụ-thân của nàng, Tôn-ông bèn đến Bửu-Nhi tới nhà Lâm-ông, do hồi sự tình sau trước. Lâm-ông đáp lại mà rằng: Thưa ngài..., tôi có một đứa con trai tên là Lâm-Sanh, đáng hai mươi tuổi thì chết, song nó chết cũng lạ, thấy tử-thi nó bên góc tường cửa sau của ngài, từ hồi nó chết tới giờ, vợ chồng tôi có để lòng thương nhớ, nay thấy diện mạo thằng nhỏ nầy, dường như trẻ trai tôi là sanh một thứ, nên vợ chồng tôi có đọ đi hỏi. Tôn-ông lại hỏi: Lâm-Sanh có vật gì để lại hay không? Lâm-ông đáp: Trẻ tôi có một ho-quản, còn khóa cửa y nguyên, đã ba bốn năm trời, vợ chồng tôi không nỡ tới tho-quản mở cửa. Lâm-ông bèn dắt tay Tôn-ông đến tho-quản, lấy chìa khóa mở cửa ra liền, rong ho-quản có một phòng nằm, bốn phía nhện vẳng bụi đóng, rong rương thì có mấy cái quần áo một chiếc trâm của đàn-bà, Tôn-ông nhìn rõ hai món nầy (quần và trâm) ấy ra cách thức của nàng mình chế tạo, ông ta bèn lấy hai món ấy, đem về chỗ vắn con gái của ông, nàng kia nghe phụ-thân bảo tới, thọt phát khóc như mưa, liền thả tội với phụ-thân mà nói: Trẻ nhà Lâm-Sanh hồi trước, vốn có tình ý với nhau, nên trẻ lén tặng cho chàng hai món nầy, để làm vật kỷ niệm. còn thằng nhỏ kia (Bửu-Nhi) là con Lâm-Sanh thật, chớ không phải con ai. Tôn-ông nghe nói ngậm-ngùi, lật đật tới nhà Lâm-ông học chuyện. Vợ chồng Lâm-ông nghe mừng quá quá, cứ bảo nhau mà rằng: may quá.... may quá.... Trời cho vợ chồng mình đứa cháu, ông ấy phước bậc chừng nào, khi đó hai ông (Tôn-ông Lâm-ông) kết nghĩa sui-gia, đôi nhà ở chung một chỗ, hai ông hết lòng dạy cháu, chăm nom về sự học-hành. Sau Bửu-Sanh thi đậu Tân-sĩ thứ ba, làm quan tới chức Tổng-trấn, bèn gọi bằng cháu nội, bèn gọi bằng cháu ngoại, hai nhà vinh hiển cả hai.

Địch-hị ở lại Kinh-đô. Vẫn con nhà khuê các, bề nhan sắc khuynh-hành khuynh quốc, danh tiếng nàng lừng lẫy khắp nơi, nàng kẻ duyên mọi vị Triều-quan, hễ giàu sang bực nhứt, hễ gặp lẽ hắc tịch huỳnh đăng hay là ngày rỉ da hi, nào thái-nữ cung phi, nào công hầu thế thiếp, nào danh gia mỹ-nữ, nào bí-viện ca nhi, kẻ chiều bàu, người phấn son, sẽ rang đỉnh xem ra chớp mắt, khi vắng hết thảy có nàng ở ấy, tự khoe mình tuyệt tha vô song, chẳng ngờ Địch-hị mới bước tới nơi, dương như nên xa một nữ, chế đó bội bề bao kiều-nữ, một mình nàng xinh đẹp tốt vời, có kia chiều lòng, ấy khác khác đầu, đầu nhường gì nhứt cho Địch-hị ta hài thấp, thậm cho các cô có cần hiền hận, lạ biểm nhẽ nhan mà rằng: mày có nhan sắc như Địch-hị, tao mới sợ mầy, bằng không thì mầy cũng như tao sao mày dám kh dễ ao vậy. Dường ấy thời Địch-hị là Tấp-thi ca thả, hèn chi tiếng nổi như phao, ấy Thị ta có chăng mặc đâu, ai thấy cũng say mê sắc đẹp, thế mà Thị ta có tánh hòa nhã, chỗ gặp tiếp biết sự kẻ tôn nhường, tức thân thích cho đến bạn hữu mọi người, chẳng mất lòng ai hết. Bởi ấy, có một chàng công-tử, gọi bằng Bằng-Sanh, chàng ta có thái phong lịch, hễ thấy gả đó thời trên gặp cho được, nhân dịp tới trường đua ngựa, chàng ta thấy Địch-hị mất nón, vì thị ta sắc đẹp như tiên, nên chàng thấy mà phát sợ.

Mai tiếp

Giờ lắm hầu kẻ. Bể lăng nắng chang chang;
Cuộc mai chơi mới bài biển. Thoàn bước trước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA. ha chẳng
nên mua máy « KODAK » *chụp lấy đến tích!*

Mua đến tại nơi mua máy chụp hình hiệu « KODAK » *mới chắc làm đặt M.*

PHARMACIE PRINCIPALE

Đường Chasseloup-Laubat — SAIGON

Quí khách đem đồ các hiệu ra cho chụp-hình chơi lạ.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ *không thứ nào* bì kịp, *chế riêng cho mấy người nào* ăn cơm không ngon, ngủ không dậng yên giấc, *hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.*

Thật là một thứ rượu mùi vị *rất* ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

Hãy hút thuốc

JOB

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET rượu nầy uống đã mát mẻ và mùi khác lắm

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI — SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tối thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới hay, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới Bổn-biệu sẽ gởi cho.

Dây-thép đề tắt: *(Adresse télégraphique)* MARAGAMO. — SAIGON

VÒ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô-ma.

CÁI PHẢN PHƯỚC ĐỨC

CỦA CHƯ TÔN

Bởi hiểu nhẫu người đương trẻ tuổi xanh lại than vãn rằng vì gầu dưới mà chẳng đặng nuông sự sung sướng trong đời. Trước hết sự đau đớn hiện diện kẻ sự đau đớn trong làng: bởi vì họ tuổi trẻ mà họ để thấy lường mạo mình đã già, đã bỏ quá xuân xanh rồi!

Những người bị đau đớn trong việc ta-ô chi tâm như thế thì chẳng nên ngồi lòng rằng chi

CÓ MỘT SỰ GIẢN HỒI SỨC LỰC XƯA CHO ĐƯỢC BỀN BỈ

Nghĩa là sản sổ lấy mình mà thôi: rồi sẽ được trở lại thành người sức lực mạnh bạo, được tráng kiện ấy là đều cần kíp đặng mà hưởng sự đời. Hãy khử sự uống hàm nay thứ thuốc cao thượng tánh hiện lượng sự rất thần hiệu là

FLOGALINE

bổ gân cốt. — Làm ra có viên với những chất cần lượt thiên nhiên và thiện cần thể nội chuyển trị bổ gân cốt sự vì nó làm cho tỉ chí gần thiết trở lại mạnh hăng thường.

Có bán tại **PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE** trước nhà hát tây Saigon.

Si vous ne connaissez pas encore le Phoscao, envoyez-nous aujourd'hui même votre adresse et par retour du courrier, vous recevrez un double échantillon pour deux tasses de Phoscao.

PHOSCAO

Exquis déjeuner sucré.
Puissant reconstituant.

Aliment complet, composé et dosé judicieusement pour répondre à toutes les exigences physiologiques, agréable au goût et d'une digestibilité parfaite, le Phoscao a résolu la question de l'alimentation rationnelle des malades, des convalescents et des vieillards. Véritable accumulateur de forces, le Phoscao est conseillé par tous les médecins aux anémiés, aux surmenés, aux femmes enceintes, aux nourrices et à tous ceux qui souffrent d'une affection de l'estomac (dyspepsie, gastralgie, dilatation) ou qui digèrent difficilement.

ENVOI GRATUIT D'UN ÉCHANTILLON

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

VIÊT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54, *đường Pelerin.* — SAIGON

Dây-thép nói số 748 — Tên dây-thép: CRÉDITASIA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có kỳ hạn « TIỀN KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiền tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và cho đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hiệu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tên thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay có người chắc chắn đứng bảo-lãnh và có đồ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công ty VIÊT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quí công-bào biết rõ về công việc nhà Ngân-hàng hay là hãng buôn.

Quí ông:

NGUYỄN-ĐÌNH-KHIÊM, Phó hội, ở Gocông, *Đoàn-đầy Đốc-trưởng*,
TRẦN-TRUNG-TRẠCH, Hội đồng Hội-quản, ở Baclieu, *Chánh Đốc-trưởng*,
NGUYỄN-VĂN-CỦA, Chủ nhà-in, *Phó Đốc-trưởng*,
NGUYỄN-VĂN-VĂN, Nghiệp-chủ, ở Saigon, *Quản-lý Đốc-tr.*

ECOLE COMMERCIALE

(Trường Thương-Mãi)

2-4-6 đường d'Ayot (gần Đông-Pháp Ngân-Hàng)

Dạy:

VIÊT CHỮ TÁC VÀ ĐÁNH MÁY
LÀM SỔ SÁCH THƯƠNG-MÃI
TIẾNG LANGSA
TIẾNG ÂNG-LÊ

Mỗi khóa học đều có giáo-sư có chấp-bằng chuyên môn coi dạy mỗi ngày từ 8 giờ rưỡi sáng tới 11 giờ và 3 giờ chiều tới 7 giờ rưỡi tối.

LUẬT LỆ VÀ GIÁ TIỀN

Viết chữ tác và đánh máy		Tiếng Langsa	
Học mỗi ngày.....	1 tháng... 30$.—	Học mỗi ngày.....	1 tháng... 30$.—
Mỗi tuần học 3 lần...	id. ... 15.—	Mỗi tuần học 3 lần...	id. ... 25.—
id. 2 lần...	id. ... 10.—	id. 2 lần...	id. ... 15.—
Viết chữ tác hay đánh máy (riêng từ môn)		**Làm sổ sách**	
Học mỗi ngày.....	1 tháng... 15.—	Mỗi tuần học 2 lần...	1 tháng... 15.—
Mỗi tuần học 3 lần...	id. ... 10.—	**Tiếng Ang-lê**	
id. 2 lần...	id. ... 5.—	Mỗi tuần học 2 lần...	1 tháng... 15.—

Muốn ăn ở luôn tại trường — *Xin đến tại trường mà bàn tính.*

Tiền học thì đóng mỗi tháng và phải trả trước

N. B. — Bổn-trường đang lãnh làm sổ sách và đánh máy cho mấy hãng buôn nhơn nhơn.

Có gái riêng cho mấy thầy giúp việc hãng buôn cùng mấy thầy giúp việc nhơn nhơn chung đặng lại với nhau mà học thêm.

Xin đến tại trường số 2 đường d'Ayot mà thương nghị.

Manufacture de Tabacs

NAM KỲ TRUNG - HUE VÀ - HÃO CÔNG - TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào ... Nay anh em quan cố. Bổn hãng tạo ... yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hãy cố cho chúng tôi tấn lộ chừng nào thì bổ ích cho quê hương mình chừng nầy.

VIN TONIQUE & RE-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khi lực suy giảm, mà thấy ngày xuân đã thôn mất, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt dáng cứ lần thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít, liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lần lần, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Prairie số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên linh nghiệm như thần, danh lừng lẫy lẫy trong ngoài ai biết, các chứng ho đờm ẩn ẩn hết hơi, không sai, tanh hôi chẳng hàng chẳng ngào đều cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thương hạng độc nhất vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, tâm nhiều nhỏ rãi, lao huyết ho lao ho đờm, con nít bị phong hàn, ho khò nóng nảy, phổi sanh lao nhiệt, tắc hầu, khó tức, sốc hông hoặc lên mồi bình ho, cả thảy các chứng bịnh đều dùng đến thuốc nầy thì động an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường. Ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay là thương, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chai lớn trường có hình ông cố mau đáng, xin hãy nhìn lưu tâm nơi nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường, có cần chứng nơi lóc sẽ ... giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy cả hễ thấy tâm chạy bao ... nghề làm hắp ... nhiễm đồng bịnh của bổn đường ... hiệu tính hiệp lòng mà gọi thiệt ...

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải ... thuốc trên ... uống liền, người lớn mỗi lần 1 muỗng soupe 3 giờ ... 1 lần, như bịnh nặng có thể uống phải gấp, con nít 1 tuổi 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống của muỗng cafe ... chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến khi bịnh thôi, đêm ... nhớ hãm uống rồi mới bớn nghỉ hơn ... mấy sự hiểu biệt của ...

Giá vô lớn giá lẻ ..... 0$60
Giá vô nhỏ giá lẻ 0 40

THUỐC HIỆU

Capsules de Santal Salolé Thomas

TRỊ BỊNH ĐAU LẬU

Khi trước ông Lương-y Henderson có cho ra thứ thuốc hiệu Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin.

Trong tờ « *Times-báo* » tháng Juin năm 1896 trương thứ 571, ông Lương-y ấy có đăng một bài Diễn-thuyết như vầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu và Cubèbe, uống nó sẽ hết mùi thơm, dầu uống lâu nhiều cũng không phương hại, nông nổ rồi mới nước đái phải khác xa, sẽ trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm.

Thứ thuốc Salol các Y-viện đều dùng nó đã đăng 25 năm nay, nống nổ vào thì lợi-thủy, bổ-thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có khối vị Salol vào trong Santal tinh, làm cho hai vị thuốc nầy làm một, mà cùng lẫn đương công là bổ thường kỉ trai trang.

Thuốc nầy để uống lâu, hễ vào bụng rồi thì mau thấu.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống 10 viên hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lâu. Mỗi kỳ lấy mới gì phải mạnh rồi.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie Principale* của ông *L. SOLIRÈNE*, là bào-ế cổ-nhơn và nhớt hạng bào chế y-sanh, ngay nhà sách Tây, Saigon, có bán.

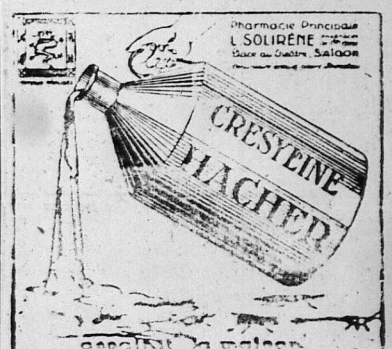

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KẾ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — SAIGON

Nhãn hiệu số sản chứng sau đây

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHẬN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

C. J. BONNET

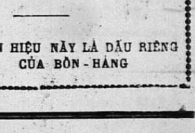

LÀY KÍ CHO ĐỊNH CÁI TÊN
NGƯỜI CÓT NGỰA MÁY